

O5 – Oh, wat ben je mooi

Oh, wat ben je mooi, oh, wat ben je mooi.
Dat heb ik in jaren niet gezien, zo mooi, zo mooi.
Oh, wat ben je mooi, oh, wat ben je mooi.
Dat heb ik in jaren niet gezien, zo mooi, zo mooi.

Een man ging eens uit vissen, een wormpje aan z'n haak;
toen ging z'n dobber onder, hij sloeg, en het was raak.
Hij trok met al z'n krachten, wat haalde hij er uit?
Een zeemeermin kwam boven; verwonderd riep hij uit:

Oh, wat ben je mooi, oh, wat ben je mooi.
Dat heb ik in jaren niet gezien, zo mooi, zo mooi.
Oh, wat ben je mooi, oh, wat ben je mooi.
Dat heb ik in jaren niet gezien, zo mooi, zo mooi.

Een vrouw van tachtig jaren, die deed een schoonheidskuur.
Ze wou haar lijn bewaren, 't was pijnlijk en ook duur.
Ze ging stokoud naar binnen, met rimpels in haar huid;
ze kwam als bakvis buiten, en opa brulde luid:

Oh, wat ben je mooi, oh, wat ben je mooi.
Dat heb ik in jaren niet gezien, zo mooi, zo mooi.
Oh, wat ben je mooi, oh, wat ben je mooi.
Dat heb ik in jaren niet gezien, zo mooi, zo mooi.

Een jongen en een meisje die liepen in de wei.
Hij sprak vol zelfvertrouwen: "Hou je maar vast aan mij".
Er was een kikkerslootje, daar viel die jongen in,
Hij kwam bemodderd boven, en zei riep: "Lievaling:

Oh, wat ben je mooi, oh, wat ben je mooi.
Dat heb ik in jaren niet gezien, zo mooi, zo mooi.
Oh, wat ben je mooi, oh, wat ben je mooi.
Dat heb ik in jaren niet gezien, zo mooi, zo mooi.